

Hærens Undervisningsanstalter.

§§ 75—89.

Det er i § 78 foreslaaet, at Eleverne af Eleviskolen, efter at have bestaaet Afgangsprøven ved Skolen, udnævnes til Korporaler. Ved Afgangen fra Skolen til Afdelingerne ville de gennemgaaende være i en Alder af 18 Aar. I Rekrutskolen, i hvilken de straks skulle indtræde, ville de nærmest være henviste til Rekrutternes Areds; men det vil her let gaa saaledes, at den store Masse vil holde sig tilbage fra dem, medens enkelte af de maaste mindre heldige Elementer iblandt Mandstabet trænge sig frem, opnaa at knytte de unge Mennesker til sig og lede deres Vaner og Tilbøjeligheder i Retninger, der have en varig og uheldig Indflydelse paa dem. Erfaringer fra de senere Aar vise, at der er en saadan Fare til Stede. De unge, der, efter det bundne Liv i den militære Opdragelsesanstalt, pludselig indføres i Forhold, der tilstaa dem en forholdsvis stor personlig Frihed, og som, medens de før i saa mange Henseender stode under Skolens Formynderskab, nu maa sørge for sig selv, ville i denne første Omgangsperiode fremdeles trænge til Støtte og Vejledning. Det er naturligt, at denne Hjælp ydes dem af deres vordende Kammerater, de ældre Underofficerer, hvorfor man maa ønske straks ved deres første Indtrædelse i det praktiske Liv at knytte dem til Underofficersklassen ved at give dem Udnævnelse til Korporaler. Da de herved saa meget tidligere opnaa Underofficersstilling, er det tvivnøst rigtigt at forlænge den Tid, i hvilken de som et Wederlag for, hvad der er ydet dem paa Skolen, skulle forblive til Tjeneste som Underofficerer, fra 4 til 6 Aar.

Officerskolens yngste Klasse er foreslaaet ophævet. Da Ministeriet i 1879 foreslog de nugældende Bestemmelser for Officersuddannelsen, der sætte unge Mænd i Stand til, straks efter at have gennemgaaet Rekrutskolen ved et af Hærens Baaben, at indtræde i Officerskolens næstældste Klasse og 2 Aar senere at opnaa fast Officersstilling, fandt man det forkasteligt, samtidigt med saaledes at lette Afgangen til denne Stilling, at holde en anden Baaben, der langsommere og i en senere Alder kunde føre til samme Maaal. Officerskolens døbende næstnyngste Klasse blev derfor foreslaaet nedlagt. Set fra Hærens Standpunkt skønnes det nemlig uheldigt, at der gennem denne Klasse kunde tilgaa den Elementer, som for en stor Del maatte antages at savne det

Maaal af social Dannelse, der mere end tidligere var nødvendigt for en Officer, og heller ikke med den uanselige Interesse kunde ventes at ville omfatte en Løbebane, der ikke bød dem nogen Fremtid, da de fleste fra Baabyndelsen maatte synes forudbestemte til at falde for Aldersgrænsen og i hvert Fald vansteligst kunde konkurrere med deres yngre Kammerater, der vare uddannede paa den hurtigere Maade. Heller ikke fandt man det at være i de paagældendes egen Interesse, at der ved Opretholdelse af Klassen gaves dem Afgang til en Stilling, i hvilken de vilde blive saa ugunstigt situerede. Klassen blev imidlertid ved Loven af 1880 bibeholdt som den nuværende yngste Klasse, idet Læretiden udvidedes fra 1 til 2 Aar, hvorved de paapegede Ulemper kun bleve stærkere fremtrædende. Naar man nu efter 12 Aars fornyet Erfaring atter foreslaar Klassen nedlagt, kan der henvises til, at disse Ulemper vedblivende have gjort sig fuldt gældende. Hæren har i den forløbne Tid modtaget ikke blot sin ubetinget bedste, men tillige sin langt overbejende Officerstilgang ved saadanne, der alt forinden deres Indtræden i den militære Tjeneste havde erhvervet sig de for Optagelse i næstældste Klasse fornødne Kundskaber; det er kun en forholdsvis ringe Del af yngste Klasse's Elever, der i Løbet af de 2 Aar have kunnet naa et saadant Standpunkt, at de med Held kunde konkurrere til Optagelse i den førstnævnte Klasse og ere indtraadte i den. Ministeriet kan derfor ikke se nogen Grund til vedblivende med ikke ringe Beføstning at opretholde en Klasse, som Hæren ingen Brug har for, da den faar rigelig og bedre Tilgang ad anden Vej, og som efter det udviklede heller ikke kan siges at gavne mere individuelle Interesser.

Skolens to andre Klasser ere bevarede uforandrede som yngste og ældste Klasse. For den sidste Klasse's Vedkommende er der foreslaaet en mindre Ændring, idet Bestemmelsen om, at Undervisningen afsluttes med en Prøve, er udeladt. En Eksamen har nemlig ikke her den almindelige Betydning, at skulle bestemme Elevernes Rækkefølge eller give særlige Afkomster; den Indflydelse, deres Præstationer i Skoletiden muligen senere bør have, vil være tilstrækkelig sikret ved, at der meddeles dem et Afgangsvidnesbyrd, der maaste til Dels kunde baseres paa de udførte skriftlige Arbejder. Undervisningen i denne Klasse har derhos navnlig det Formaal at anspreke Eleverne til Selvstudium og vejlede dem derved, og den vilde have forfejlet sin Hensigt, naar Resultatet kun blev en maaste overfladisk Tilægnelse af en